

”Mi smo se lepo proveli, uživali u svirci, druženju i eto, “pokupili” nagrade, mada je konkurencija bila “žestoka”. Prvi put smo na ovom festivalu, teško je sve utiske preneti, no ipak ga toplo preporučujemo svim tamburaskim orkestrima, ma gde bili, da festival posete i daju svoj doprinos u godinama ispred nas.”

“Bili smo u Šidu. Al’ što smo BILI, nego smo i “PILI” najbolje što Vojvođanski vinari imaju u ponudi, naravno VINA! A kada je reč o vinu, pa Sremu, nezaobilazan detalj je kulen i to ne “makar kakav”, već pravi SREMAČKI!!!! Uh, pišem, a glava mi (dan posle) pada, a i obim čini se nije standardan, nekako se razvukla, al’ “NEPRAVILNO”!?!

Ipak, da krenem po redu: topla dobrodošlica na čelu sa direktorkom Kulturno obrazovnog centra Šid Jasminom Latas, pa organizacija na “nivou”, pa kad vidiš da sve funkcioniše besprekorno, podrazumeva se da i ti, odnosno mi, damo svoj maximum. Koncert odličan, trg pun, posetioci nasmejani, jednostavno bez lažne skromnosti, što bi kockari rekli, “karte su se poklopile”. Vinari su se pobrinuli da “čarobne” tekućine ne zafali i da svi nasmejani pođu kućama, dal’ od vina ili dobre tamburaške muzike “he, he”, ne važno je, rezultat nije izostao. Što se nas tiče, Sremcima smo svirali sremačke kompozicije zabavnog karaktera, a usput smo napravili mini promociju našeg novog albuma koji je imao odličan “feedback” od strane istančanog, specifičnog sremačkog tamburaškog ukusa publike.”

Ovako su na svom sajtu www.romansaorkestar.com nastup na dve značajne vojvođanske manifestacije, svoje utiske (p)ostavili članovi tamburaškog orkestra Romansa iz Novog Sada. Za one koji poznaju članove ovog orkestra i njihovu muziku, dobra komunikacija sa fanovima, kroz jedan moderan sajt tamburaškog orkestra, nije iznenađenje. Za većinu ljudi, taj spoj klasičnog, ako se tako štagod može reći za tamburaše i tamburašku muziku, ovako moderan pristup ne samo internet prezentaciji, već, čućete kasnije, i jednoj vrsti modernizacije ove vrste muzike, predstavlja pravo osveženje.

Još se govori o njihovom nastupu na nadaleko čuvenom, nezvaničnom Svetskom prvenstvu tamburaša u Deronjama, gde su novosadski muzičari baš dominirali i glasom, hoću reći tamburom i stasom i zaradili epitet najboljeg tamburaškog orkestra, a Dejan Radović, član ovog orkestra najboljeg bas-primaša. Glasom, jer su njihove autorske pesme nešto sasvim novo na

srpskoj muzičkoj sceni, koja dugo godina još pamti tamburaški orkestar Janike Balaža (što je dobro, a u neku ruku baš i nije jer je taj tamburaški svet poznatih jako "skroman"). Svirkom, jer su sve to pravi muzičari sa čistim, zanimljivim tonovima, gde svaki od članova orkestra može da izdeve solo deonicu kad god pomisi. Stasom, o tome sa uzdahom govore žene posle njihovih svirki.

Rekoh da sam "čeprkao" po internetu i osim tekstova na njihovom sajtu i muzike na You Tube, zaista mnogo njihovih nastupa za zvezdama poput Luisa, Bore Čorbe, Extra Nene, nisam našao nekih posebnih intervju a o ovom orkestru, što me je iznenadilo, baš kao i njihovo vrhunsko muziciranje, koje sam imao prilike da slušam na manifestacijama "Ukusi tradicije" u Subotici i u Šidu na Kulturnom letu. I ako sam u Subotici propustio priliku da ovaj orkestar поближе upoznam i predstavim, u Šidu to sebi nisam mogao da dozvolim, zbog mnogo čega, između ostalog i zbog mota našeg sajta – najbolje iz Srbije. Zaista, u tamburaškom svetu, "Romansa" je nešto najbolje iz Srbije.

Orkestar postoji više od 20 godina, menjali su se članovi, ali je muzička suština orkestra ostala ista. Rade dugo, ali rade konstantno i posvećeni su muzici koju vole.

Orkestar čine basista Nikola Maletić, kontraš Gordon Stopar, čelista Tibor Sabo, basprimaši Nikola Popović i Dejan Radović i primaš Danilo Ninković. Svi su zaposleni u RT Vojvodina. Pokrivaju sav tamburaški repertoar, a jedna od specifičnosti je što imaju i svoje autorske kompozicije, što je danas veoma retko u svetu tamburaške muzike. Vrlo je malo originalnih autora u tamburaškom svetu. Romasna se potrudila da uradi tu malu promenu, što joj daje jednu novu poziciju u tzv. novoj vojvođanskoj tamburaškoj muzici. Ona nije klasična u tradicionalnom vojvođanskom tonu, već odiše svežinom i odličnim muziciranjem, zanimljivim tekstovima, a i načinom pevanja. Danilo Ninković frontmen orkestra kaže da im svaki nastup znači, pre svega zbog njih samih, jer uživaju u svojoj muzici, ali i zbog para, kojih nikada dosta da se ulože u nove projekte. A jedan od novih projekata je izdavanje njihovog CD-a za koji je materijal snimljen i trebalo bi da ugleda svetlost dana do kraja oktobra ove godine.

Tambura će u Vojvodini uvek živeti, jer dobro ide uz vino i lepe žene. Tamburaši kažu da je to sveto trojstvo. Koliko će biti popularna, umnogome zavisi i od dobrog marketinga i promocija. Slušajući muziku tamburaškog orkestra Romansa, čini mi se da se na tom planu stvari pomeraju.

